



Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 87

16 Ἰουνίου 2002

Ἐκσυγχρονισμός ἢ μιμητισμός;



τό ἐπίκεντρο τῆς σύγχρονης ἱστορικῆς μετάλλαξης καί τοῦ ἄγχους, πού προκαλεῖ ἡ σχετική προβληματική, τό πιεστικό ἐρώ - τημα: Αὐτό, πού δεχόμαστε ὅλοι μας ὡς ἔμπνευση ἢ ὡς ἐντολή, ἀπό κάποιες μυστικές καί ἀπροσπέλαστες πηγές καί πού τό ὕλο - ποιούμε μέ κόπους καί μέ θυσίες, εἶναι ἐκσυγχρονισμός ἢ εἶναι στεῖρος καί ἐξουθενωτικός μιμητισμός; Ἡ πορεία τοῦ προσώπου καί τοῦ κοινωνι - κοῦ σχήματος, στόν αἰῶνα τῶν κοσμογονικῶν ἀνακατατάξεων, εἶναι ἐξέλιξη ἀπό τό ἀτελέστερο στό τελειότερο, ἀπό τό βάρβαρο στό ἀνθρωπινότερο, ἀπό τό ἐνστικτώδες στήν αὐτοσυνειδησία καί στήν ἐλευθερία; Μπορεῖ κανεῖς, σήμερα, νά βάλει τό χέρι στήν καρδιά καί νά ἀναπαύσει τή συνείδησή του καί τήν ἀνησυχία τοῦ περιβάλλοντός του, βεβαιώνοντας, πῶς ἀκολουθοῦμε, μελετημένα καί αὐτόβουλα, «ἀνάντη», ἀνηφορικό δρόμο, πού ἡ κάθε του στροφή ἀποκαλύπτει ὀρίζοντες εὐρύτερους, καθαρότερους καί φωτεινότερους;

Τό σύνθημα «ἐκσυγχρονισμός» εἶναι κυρίαρχο στό σύγχρονο γλωσσάριο. Καί τό ἐπιστημονικό καί τό τεχνολογικό, ἀλλά καί τό «πνευ -

ματικό». Όλες οι ανθρώπινες προσπάθειες, ακόμα και οι έλιγμοί της σκοπιμότητας και οι κομπίνες της σκοτεινής διαπλοκής, καταλογο - γραφούνται στα κατάστιχα του «έκσυγχρονιστικού μετασχηματισμού» και διαφημίζονται στίς πλατειές, ανυποψίαστες, μάζες σάν κατακτή - σεις, μεθοδικές και ήλεγμένες, πού καταξιώνουν την ανθρώπινη ύπαρξη και προωθούν τό ἄρμα του πολιτισμού σέ ἀποκάθαρση της ποιότητας και σέ σταδιακή προσέγγιση της πληρότητας.

Οι ἀφίσες, οι διαφημίσεις και τά τηλεοπτικά σπότες, πού λανσάρουν τά νέα προϊόντα και τό καινούργιο lifestyle, ἀπό τά υπερσύγχρονα διαστημόπλοια ἢ τά ἔξυπνα ὄπλα, ἴσαμε τό καινούργιο μοντέλο της οικογενειακής δομῆς ἢ του νεανικοῦ ὁραματισμοῦ, δέ βρίσκουν ἄλλο, πειστικό σλόγκαν, γιά νά συνοδέψουν τήν παρουσίαση τῶν «εἰκο - νοκλαστικῶν» προτάσεων τους και ἀναρτοῦν μονότονα και μονότροπα τήν «εἶδηση», ὅτι σηματοδοτοῦν τήν κλίμακα της ἐξέλιξης και ἐνερ - γοποιοῦν τά ὁράματα του ἐκσυγχρονισμοῦ.

Ωστόσο, τό ἐρώτημα παραμένει και σέρνεται. Ἀναπάντητο και πιεστι - κό. Αὐτό, πού ὑπόσχεται ἡ διαφήμιση, ἀποτελεῖ ἱστορική πραγματι - κότητα ἢ ὑποκρύπτει δόλο και παραπλάνηση; Ὅταν ἀφηνόμαστε στήν καθοδήγηση και στήν προπόνηση του παράγοντα της ἀθέατης παραπο - λιτικῆς ἢ παραοικονομικῆς σχεδίασης, πορευόμαστε ἐλεύθερα και ὑπεύθυνα πρὸς τόν ἐκσυγχρονισμό ἢ αὐτοπαραδινόμαστε στό μιμη - τισμό; Διαμορφώνουμε προσωπικότητες μέ δύναμη βούλησης και μέ κριτήρια ἐπιλογῆς, ἢ πέφτουμε ἀσυναίσθητα στό ὀρμητικό ρεῦμα της ξενοκίνητης προπαγάνδας και καταντοῦμε μόρια της μάζας, πού τήν ἀποκοιμίζουν οι ἰσχυροί και τήν ἐκμεταλλεύονται οι δυνάστες της οἰκουμένης;

Τά δείγματα, πού μπορεῖ νά ἀντλήσει κανεὶς ἀπό τά διάφορα σημεία της γήινης σφαίρας μας και πού μαρτυροῦν, ὅτι ἔχουμε μπεῖ ὅλοι μας στή διαδικασία της τυποποίησης και της ὁμοιομορφίας, δέ δικαιώνουν τή θεωρία του ἐλεύθερου και ὑπεύθυνου ἐκσυγχρονισμοῦ. Του σε - βασμοῦ της προσωπικότητας και της ἀνοδικῆς πορείας του πολιτισμοῦ της. Ἀφήνουν μέσα μας τό πικρό κατακάθι, τήν ἐμπειρία της ἀνελεύθε - ρης πρόσδεσης στό ἄρμα της σκοπιμότητας και του ἐξαναγκασμοῦ σέ δουλικό μιμητισμό.

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ**

Ἀθῆναι 15 Ἀπριλίου 2002

**Πρὸς
τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι

Μέ τὴν παροῦσαν μου ἀναφοράν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιθυμῶ νὰ πληροφωρήσω πάντας ὑμᾶς περὶ τοῦ θορύβου, ὅστις διατρέχει κατὰ τὸν παρόντα χρόνον τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ διαχέεται εἰς τὰς εὐρυτέρας κλάσεις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος, ἰδιαίτερος δέ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ λεκανοπεδίου, διὰ τὰς ἀνομολογήτους δραστηριότητας τοῦ διαβοήτου Μητροπολίτου Παντελεήμονος Μπεζενίτη, ἀφ' ἑτέρου δέ νὰ καταγγείλω τὸν ἐν λόγῳ ρασοφόρον ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ ζητήσω τὴν δικαστικὴν διερεύνησιν τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων καὶ τῶν εἰς βάρος του κατηγοριῶν.

Ὡς Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὴ δικαιούμενος νὰ ἀποσύρω τὰ ἐνδιαφέροντά μου ἀπὸ τὰ δρώμενα εἰς Αὐτὴν, ἰδιαίτατα δέ ἀπὸ τὰ δρώμενα εἰς τὴν Κανονικῶς καὶ Νομίμως κληρωθεῖσαν μοι Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, καὶ τὰς εὐθύνas, αἵτινες βαρύνουν τοὺς ὤμους μου ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας μου καὶ τῆς καταστάσεώς μου ὡς ποιμένος τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μητροπόλεως, προάγομαι νὰ ὑπενθυμίσω εἰς Ὑμᾶς τοὺς Συνεπισκόπους μου, οἱ ὅποιοι ἀσκεῖτε σήμερον τὴν ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν, ὅτι, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱερούς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας μας,

ἡ ἠθελημένη δολία σαρκική συνάφεια μεταξύ ἀρρένων, ἡ αἰσχρά δηλονότι πράξις τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ἄγουσα εἰς φοβερὸν ἐξευτελισμὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, συνιστᾷ τὴν ἀντικειμενικὴν ὑπόστασιν τοῦ Κανονικοῦ ἐγκλήματος τῆς παρά φύσιν ἀσελγείας. Ὁ ἐμπεσὼν εἰς τὸ ἀμάρτημα τοῦτο δέν προάγεται εἰς λειτουργὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἐν περιπτώσει δέ ἀποκαλύψεως τῆς διαστρόφου διαθέσεώς του μετὰ τὴν χειροτονία, καθαιρεῖται.

Ἐσχάτως κυκλοφορεῖ μεταξύ πολλῶν, λαϊκῶν καὶ κληρικῶν, ἔχει δέ περιέλθει καὶ εἰς πολλοὺς ἐξ Ὑμῶν, ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἄνευ τῆς ὀφειλομένης ἀντιδράσεως, μεγάλος ἀριθμὸς μαγνητοταινιῶν, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων ἐνοχοποιεῖ τὸν Μητροπολίτην Παντελεήμονα Μπεζενίτην, ὡς διαπράττοντα, κατὰ συνήθειαν, τὸ ἀμάρτημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας καὶ διασύροντα μέ τὰς πράξεις του τὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας. Μίαν τοιαύτην μαγνητοταινίαν, μετὰ κειμένου ἀπομαγνητοφωνήσεώς της, ἐκ τῶν περιελθουσῶν εἰς ἐμέ διὰ τοῦ ταχυδρομείου, μέ τὴν ἐκ μέρους τοῦ ἐπιστολογράφου ἑκκλησίν τῆς συνδρομῆς μου, ἔκρινα, κατὰ καθῆκον καὶ πρὸς διαφύλαξιν οὐσιώδους δημοσίου συμφέροντος, ἀντὶ ἄλλης βλαπτικῆς διὰ τὴν Ἱεραρχίαν χρῆσιν, νά ἀποστείλω, συνοδευτικῶς τῇ παρούσῃ, εἰς Ὑμᾶς, διὰ νά ἐνημερωθῇτε ἐπισήμως, ὥστε, ἐξ ὑστέρων, νά μὴν ἰσχυρίζεσθε, ὅτι οὐδέν ἐγνωρίζατε περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ Μητροπολίτου Μπεζενίτη. Καί αἰτοῦμαι, ὅπως ἐνεργήσετε, μετὰ τῆς δεούσης σπουδῆς, κατὰ τὰς ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων (ΟΔ' τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων κλπ.) καὶ τοῦ Νόμου (ἄρθρων 143 κ. ἐ. ν. 5383/32) ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις σας.

Πρὸς τὸ παρόν δέν παραδειγματίζω δημοσίᾳ τὸν ἀνωτέρω ρασοφόρον, καθ' ὃ δικαίωμα καὶ καθ' ἣν ὑποχρέωσιν ἔχω, μέ τὴν ἐλπίδα, ὅτι, τώρα, Ὑμεῖς, ὡς Διοίκσεις, θά εὐδοκήσετε νά πράξετε εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον σας. Δηλῶ, ὅμως, εἰς Ὑμᾶς, ὅτι, κατὰ καθῆκον καὶ καθ' ὑποχρέωσιν, προσδιορίζομε -

να υπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῆς ἐπισκοπικῆς μου συνειδήσεως, θά ἀπευθυνθῶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἐκκλησίαν, ἐάν καί πάλιν ἀδιαφορήσετε καί θεωρήσετε ὅτι εἶναι δυνατόν νά συνεχίζεται αὐτή ἡ τραγική κατάστασις, ὡς μὴ ἐνοχλήσασα τὰς ἀκοάς τοῦ φιλοχρίστου ποιμνίου, πράγματι δέ ἐξελθοῦσα τῶν ὁρίων τῶν διοικητικῶν δωμάτων καί σκανδαλίζουσα ὁλοέν καί μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρεμβολῆς.

Ἡ παροῦσα θά προσαχθῇ πρὸς κατάθεσιν ἐπισήμως εἰς τὸ ἐμπιστευτικόν πρωτόκολλον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπὶ ὑπογραφῇ ἀντιγράφου αὐτῆς καί βεβαιώσει τῆς παραλαβῆς τῶν συνοδικῶν πειστηρίων, ἐάν δέ ὑπάρξῃ ἄρνησις παραλαβῆς της, παραγγέλλω ἀρμόδιον δικαστικόν ἐπιμελητὴν νά τὴν ἐπιδόσῃ νομίμως εἰς τὸν ἐκπρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς γνῶσιν της καί διὰ τὰς νομίμους συνεπείας, ἀντιγράφων ταύτην εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐπιδόσεως καί βεβαιῶν τὴν συνεπίδοσιν τῶν ἀνωτέρω.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ,

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Γιὰ ἐνημέρωση τῶν ἀναγνωστῶν μου, σημειῶνω: Ἡ καταγγελία μου αὐτὴ κατατέθηκε ἀπὸ δικαστικὸ ἐπιμελητὴ στὴν Ἱερὰ Σύνοδο στίς 17 Ἀπριλίου 2002. Ἡ Σύνοδος ἀπέφυγε νά ἀντιμετωπίσῃ ἐπείγοντως τὸ σκάνδαλο. Ἀσχολήθηκε μὲ τὸ θέμα, μετὰ παρέλευση 45 ἡμερῶν, στίς 31 Μαΐου 2002. Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 102 τοῦ Νόμου 5383/1932, ἔπρεπε νά θέσῃ τὸ Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη σὲ διαθεσιμότητα, μέχρι πέρατος τῆς διαδικασίας, ἐπειδὴ τὸ παράπτωμα, γιὰ τὸ ὁποῖο κατηγορεῖται, κολάζεται *«διὰ τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως»* καί ἐπειδὴ *«τοῦτο προεκάλεσε δημόσιον σκάνδαλον»*. Ἀντ' αὐτοῦ, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔμεινε ἀναποφάσιστη καί δήλωσε, ὅτι θά ἀσχοληθῇ καί πάλι μὲ τὸ θέμα τὸν ἐπόμενο μῆνα. Μέχρι τότε ὁ σκανδαλοποιὸς Μητροπολίτης θά λειτουργεῖ καί θά ἀγιάζει(!) τὰ Τίμια Δῶρα καί θά τὰ μεταδίδει στοὺς κατασκανδαλισμένους πιστοὺς. Εἶναι φανερό, ὅτι ἡ παρελκυστικὴ τακτικὴ, πού ὑπαγορεύτηκε ἀπὸ τὴν ὑποπτη σκοπιμότητα τῆς σταδιακῆς ἀποκλιμακώσεως τῆς λαϊκῆς ἀγανακτήσεως, δέν θά φέρει ἀποτέλεσμα. Ἀντίθετα, θά διογκώσει τὸν προβληματισμὸ καί θά ὑποβαθμίσει ἀκόμα περισσότερο τὸ κύρος τῆς Ἱεραρχίας.

+ Ὁ Ἀ. καί Μ. Ν.



Ἡ μαριχουάνα τῆς κολακείας

Σέ χρονική απόσταση ασφάλειας, ἔτσι, πού νά μή κινδυνεύει ὁ δημοσιογραφικός κάλαμος νά ὑποκύψει στόν αἰφνιδιασμό καί νά στοιχειοθετήσει κρίσεις βιαστικές καί φορτισμένες μέ ψυχικό ἄλγος, γυρίζουμε ἀνάστροφα τά φύλλα τῆς ἐπικαιρότητας καί μελετᾶμε νηφάλια, ἀλλά καί μέ χρεωστική ἀντικειμενικότητα, τούς πανηγυρισμούς τῆς τέταρτης ἐπετείου τῆς ἀρχιεπισκοπείας Χριστόδουλου, πού ὀργανώθηκαν ἀπό τή λέσχη κολάκων του, λίγο πρὶν ἀπό τίς συγκλονιστικές ἐμπειρίες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας.

Δέν εἶμαι σέ θέση νά γνωρίζω, πόσοι ἀπό τούς ἀγαπητούς ἀναγνώστες μου παρακολούθησαν τό δημοσιογραφικό λήπτινγκ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ εἰδώλου. Ἐπιχειρήθηκε ἀνευλαβῶς-ἀκριβῶς κατὰ τίς ὥρες, πού ἡ Ἐκκλησία ἐπικεντρώνει τήν προσοχή Της καί τά αἰσθήματα τῆς λατρείας Της στήν πορεία τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας πρὸς τό Γολγοθᾶ τῆς μεγάλης Θυσίας. Κατά τήν ἱστορική φάση, πού ὁδοιπορεῖ, συγκλονισμένη καί κατῶδυνη, μαζί μέ τό σαρκωμένο Λόγο τοῦ Θεοῦ καί τόν βλέπει νά βηματίζει πρὸς τήν Ἁγία Πόλη, γιά νά περιβληθεῖ τήν κόκκινη χλαμύδα τοῦ ἐμπαιγμοῦ καί νά δεχτεῖ στήν κεφαλὴ Του, ὡς θυσι-

αστικό κόσμημα, τό ἀγκάθινο στεφάνι.

Σ' αὐτὴ τὴ χρονική συγκυρία, πού ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ διαλέγεται λατρευτικά μέ τό μεγάλο Θῦμα, προβληματισμένος καί μέσα στήν πυκνὴ σκιά τοῦ βαρύτατου πένθους, καί ὁ λειτουργικός λόγος ἐγγίζει τὴ λογχοσμένη πλευρά, ψάυνοντας τό ἀπρόσιτο μυστήριο τῆς θείας Ἀγάπης, οἱ διορισμένοι καί πληρωμένοι κράχτες τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς αὐλῆς ξεπέρασαν τά ἔσκαρμένα. Ἀπέστρεψαν τό βλέμμα ἀπὸ «Τὸν ἐρχόμενον πρὸς τό ἐκούσιον πάθος» καί ἐπιδόθηκαν στόν ἀπερίσκεπτο καί ἀσυγχώρητο λιβανισμό τοῦ Χριστοδουλικοῦ εἰδώλου.



1. Εἶναι χαρακτηριστικό καί ἄξιο ὑπογράμμισης, τό ὅτι τὴν ἐπέτειο τῆς τετραετίας Χριστόδουλου δέν τὴν κόσμησαν μέ λεκτικά ἀνθοπέταλα οἱ ἀμερόληπτοι καί ὀξυδερκεῖς σχολιαστὲς τοῦ δημόσιου βίου καί τῶν πράξεων τῶν φορέων τῆς ἐνορχηστρωμένης ἐξουσίας. Μηδὲ προσπάθησαν νά τὴ φωτίσουν, ἐγκωμιαστικά, οἱ ἔντιμοι ἀχθοφόροι τῆς ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης καί οἱ εὐσυνειδήτοι ἀναμεταδότες, στὴ σύγχρονη γλῶσσα, τοῦ πλοῦσιου καί σωστικοῦ θεολογικοῦ λόγου. Ὅλοκληρο τό κοινωνικὸ σῶμα, οἱ ἄνθρωποι, πού βιώνουν τὴ δυναμικὴ ἐκ-

κλησιαστική έμπειρία καί οί έκφραστές τῆς ἄρνησης προσπέρασαν μέ ἀδιαφορία ἢ καί μέ ψυχρή περιφρόνηση τήν «εὐφροσύνη» τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ οἴκου, τοῦ προκαθήμενου τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν εὐνοημένων δορυφόρων του. Οἱ πιστοί ἔμειναν προσηλωμένοι, ἀγαπητικά καί σεβαστικά, στή λατρεία τοῦ αἵματοβαμμένου Προσώπου, πού παρέδωκε τό πνεῦμα πάνω στό Σταυρό. Οἱ αἰχμάλωτοι τῆς ὕλης καί τοῦ ὑλιστικοῦ συστήματος συνέχισαν, ἀσυγκίνητοι, τήν ὑπόκριση τοῦ ἄχαρου καί ἀνοημάτιστου ρόλου τους. Καί οἱ στρατευμένοι πρόμαχοι τῆς ἀθεΐας κάγχασαν διαβάζοντας τή βίβλο: «Χριστοδούλου ἐγκώμιο».

Ἔτσι, μοναδικοί ἐγκωμιαστές τῶν «δῆθεν» κατορθωμάτων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, ἐμφανίστηκαν οἱ δύο πρωτοκορυφαῖοι τοῦ χοροῦ τῶν κολάκων του. Οἱ ὁμοτράπεζοί του καί ἀποδέκτες τῶν ποικίλων προνομίων. Ὁ δημοσιογράφος, πού πληρώνεται ἀπό τόν κ. Χριστόδουλο καί ἀγωνίζεται ἀπεγνωσμένα νά λουστράρει συχνά-πυκνά τό στραπατσarisμένο ἵματῖ του. Καί ὁ ἐπικοινωνιολόγος, πού δέχτηκε τελευταία τίς ὁμοβροντίες τῶν ἐπικρίσεων καί καμώθηκε, πώς παραιτεῖται ἀπό τό πόστο τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ συμβούλου, γιά νά ἀνακόψει, μέ τήν παραίτησή του, τήν κατακραυγή. Ἀπό τή «θύραθεν» δημοσιογραφία, ἕνας μόνο-ναί, ἕνας μόνο-δημοσιογράφος, πού ἔχει εἰδικευτεῖ στόν πολιτικό σχολιασμό τῆς ἐπικαιρότητας, παραμένοντας ἄσχετος καί ἀνειδίκευτος στήν ἐκκλησιαστική προβληματική, προσῆλθε προσκυνητής καί λιβανιστής τῶν Χριστοδουλικῶν πρωτο-

βουλῶν, ἀφήνοντας νά διαφανεῖ, πώς ἐντάσσει τά ἄρρωστημένα ἀνοίγματα ἢ τίς γκάφες τοῦ προκαθήμενου στήν πολιτική διαπλοκή καί στήν ἐξυπηρέτηση τοῦ κομματικοῦ του σχηματισμοῦ.

Ἡ πρώτη, λοιπόν, διαπίστωση, πού μπορεῖ κανεῖς νά τήν καταγράψει, ὡς ἔνδειξη τοῦ μέτρου ἀποδοχῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου καί ἐκτίμησης τῆς τετράχρονης προσφοράς του, εἶναι ἡ ἀδιαφορία τοῦ πλήθους καί ἡ ἀπροθυμία τοῦ πολύχρωμου φάσματος τῆς δημοσιογραφίας, νά ἀσχοληθεῖ μέ τήν ἐγκωμιαστική ὠραιοποίηση τῆς μηδαμινότητας καί μέ τήν παραπληροφόρηση τοῦ λαοῦ. Ἡ συντριπτική πλειοψηφία δέ θεώρησε χρέος της, ἢ ψυχική της ἀνάγκη, μήτε κἄν τήν καταμέτρηση τῆς ποσότητας καί τήν ἐκτίμηση τῆς ποιότητας τῆς προσφοράς του. Πολύ περισσότερο δέ συγκατατέθηκε στήν παρόρμηση νά πλέξει στεφάνι δόξας καί νά τό ἀποθέσει στήν κεφαλὴ του. Συνέχισε νά πορεύεται ἀδιάφορη καί νά διαλέγεται μόνο μέ τίς ἐπιφυλάξεις της, μέ τά ἐρωτηματικά της καί μέ τίς ἀπογοιτεύσεις της.



2. Στήν ἀγορά τοῦ δημοσιογραφικοῦ λόγου, τῆς προπαγάνδας καί τῆς πληρωμένης στήριξης ἔμειναν οἱ δύο κορυφαῖοι τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ οἴκου, πού δουλεύουν, κατά κοινὴ ὁμολογία, σέ ὁλοήμερη βάρδια τό δημοσιογραφικὸ λίφτινγκ καί πασχίζουν-κατά τό πλεῖστο ἀνεπιτυχέστατα-τήν ἐπικάλυψη τῶν τραυμάτων, πού προκαλεῖ στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἀρχιεπισκοπικὴ ὑπερωψία.

Τό παράξενο εἶναι, πώς καί οἱ δύο ἐγκωμιαστές, στά ὁλοσέλιδα κείμενά τους, πού τυπώθηκαν στίς ἐφημερίδες τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἀπέφυγαν, μέ προσοχή καί μέ μαεστρία, νά ἀπαντήσουν στίς ἀπορίες καί στά ἐρωτηματικά τῆς λαϊκῆς ψυχῆς. Δέν ἀπάντησαν στούς τρεῖς βασικούς προβληματισμούς, πού, αὐτή τή στιγμή, εἶναι διάσπαρτοι καί κρατοῦν σφιγμένες τίς καρδιές τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων.

α) Δέν εἶπαν τίποτε γιά τήν ἀσυμμετρία λόγου καί πράξης. Καί δέν ἐξήγησαν στό λαό, γιατί, ἐνῶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἔταξε, πρὸς κάθε κατεύθυνση, «φούρνους μέ καρβέλια» δέν ἔκανε ἀπολύτως τίποτε. Γιατί δέν ὑλοποίησε οὔτε ἓνα ἔργο, ἀπό αὐτά, πού ὑποσχέθηκε κατὰ τήν ἐπίσημη ἐνθρόνισή του καί κατὰ τή διαδρομή τοῦ πρώτου ἔτους τῆς θητείας του στήν ἀρχιεπισκοπική καθέδρα. Γιατί δέν ἔστησε τό Πανεπιστήμιο, γιατί δέν πραγματοποιοῖσε τό σχέδιο Ἰδρύσεως Θεολογικῆς Ἀκαδημίας, γιατί δέν οἰκοδόμησε τό νέο Συνοδικό Μέγαρο, γιατί δέν ἔκτισε τό νέο μεγαλοπρεπὲς Μητροπολιτικό Ναό, γιατί δέν ἔκανε τόν οἶκο εὐνηρίας τῶν Ἐπισκόπων, γιατί δέν περιμάζεψε τὰ τालαιπωρημένα παιδιά τῶν φαναριῶν, γιατί δέν ὀργάνωσε τὰ κέντρα ἀποτοξίνωσης τῶν ναρκομανῶν, γιατί δέν ἀνέβασε τήν ἠθική καί τή μορφωτική στάθμη τῶν λειτουργῶν τοῦ Θυσιαστηρίου καί εἰδικά τή στάθμη τῆς ἀρχιερωσύνης, γιατί, γιατί; Ὅλα αὐτά τὰ ἐρωτηματικά τὰ ἄφησαν ἀναπάντητα οἱ ἐπαγγελματοποιημένοι κόλακες τῆς ὁδοῦ ἁγίας Φιλοθέης. Πίστεψαν, πώς, μέ τή σιωπή τους, θά μπορέσουν νά παραπλεύσουν τόν κάβο. Νά παρα-

πλανήσουν τό λαό καί νά τόν πείσουν, πώς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος δούλεψε συστηματικά καί γέμισε τόν ἀνθόκηπο τῆς Ἐκκλησίας μέ ἔργα καί μέ θαυμαστούς ἀνθῶνες.

β) Ἕνα δεύτερο ἐρώτημα, πού τό ἄφησαν ἀναπάντητο οἱ δύο λιβανιστές τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ προσώπου: Γιατί ὁ προκαθήμενος, ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς προβολῆς του στόν πρῶτο θρόνο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἄρχισε νά δημιουργεῖ ἐντάσεις καί συγκρούστηκε μέ ὄλους τοὺς παράγοντες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καί τοῦ δημόσιου βίου; «Ὡς ταῦρος ἐν ὑαλοπωλείῳ», ἐπιτέθηκε στούς πάντες. Σ' ὅποιον βρῆκε μπροστά του. Καί σ' ὅποιον τόν θεώρησε ἐμπόδιο στή δική του προέλαση καί στήν ἀνάδειξή του σέ οἰκουμενικό ἡγέτη καί σέ ἐθνάρχη. Ἐπρεπε ὅλοι νά σκύψουν καί νά τόν προσκυνήσουν. Ἐπρεπε ὅλοι νά γίνουν ἐκτελεστές τῶν δικῶν του προσταγμάτων καί μεγάλφωνα τῶν δικῶν του συνθημάτων. Ἀπό τό στενότερο περιβάλλον του, τοὺς Μητροπολίτες, πού βγῆκαν ἀπό τήν ἴδια δεσποτομχανή τῆς Ἀδελφότητας τῆς Χρυσοπηγῆς, ἴσαμε τήν ἐκκλησιαστική ἡγεσία τοῦ Φαναρίου καί ἀπό τοὺς κατώτερους ὑπάλληλους τῶν δημόσιων ὑπηρεσιῶν ἴσαμε τόν πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, ὅλοι δέχτηκαν τίς ἐπικρίσεις του καί ὅλοι ἐντάχτηκαν στό πλατύ στρατόπεδο τῶν ἀντιπάλων του.

Γιά τό φαινόμενο αὐτό, πού εἶναι ἐντελῶς πρωτότυπο στήν μακραίωνη ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀσύμμετρο μέ τὰ ὑποδείγματα τῶν ἁγίων Πατέρων μας καί χωρὶς νά συναντάει καί τό ὅμοιό του στή διαδρομή ἀπό τήν ἀπελευθέρωση τοῦ γένους μας

Ίσαμε τούτη τή στιγμή, δέν εἶπαν τίποτα οἱ δύο κόλακες. Οὔτε κἄν προσπάθησαν νά τό δικαιολογήσουν. Πολύ περισσότερο δέν ἀποτόλμησαν νά τό ἐντάξουν στόν κύκλο τῆς ἀξίεπαινης προσφοράς τοῦ κ. Χριστόδουλου.

γ) Καί τό τρίτο ἐρώτημα, πού ἔμεινε ἐπασφράγιστο καί ἀναπάντητο. Γιατί ὁ κ. Χριστόδουλος, ἐνῶ ὑποσχέθηκε ἀξιοκρατία, ἀναπαύεται στήν ἀναξιοκρατία; Γιατί μεθοδεύει σταθερά τήν ἐπάνδρωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπάλλξεων μέ πρόσωπα, πού εἶναι διάτρητα; Γιατί καλύπτει τίς πομπές τῶν ρασοφόρων, πού προκαλοῦν ἀναίσχυτα τό δημόσιο αἶσθημα καί καταισχύνουν τό ἀρχιερατικό καί τό ἱερατικό λειτούργημα; Οἱ συντάκτες τῶν ὁλοσέλιδων ἐπαίνων παρέκαμψαν μέ μαεστρία τό χρέος τῆς ἐντιμης πληροφόρησης καί κατέστρωσαν στίς στήλες τῶν ἐφημερίδων τά «φούμαρα» τῶν κολακειῶν. Ἀνέβασαν στό βάθρο τῆς πρωτιάς τόν Ἀρχιεπίσκοπο, πού ἔσπειρε τίς πολλές ἀμφιβολίες καί προκάλεσε τίς πολλές ἀμφισβητήσεις καί ἄρχισαν νά τόν λιβανίζουν ἐντελῶς ἄγαρμπα καί ἐκδηλᾶ ὑποπτα.



3. Ὑπάρχει καί μιά ἄλλη παράμετρος, ἰδιαίτερα ἀποκαλυπτική. Οἱ δύο δημοσιογράφοι τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς αὐτῆς ἔπλεξαν τά ἐγκώμιά τους μέ δικολαβική διαλεκτική καί μέ ψέματα.

Ἡ κρίση αὐτή δέν εἶναι ὑπερβολική. Μῆτε ἀντικατοπτρίζει πρόθεση μείωσης τῶν κειμένων τους. Λίγα, ἐπιλεκτικά, δείγματα τῆς ἐπιχειρηματολογίας τους εἶναι ἱκανά νά ἀποδείξουν καί τή φτώχεια τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου τους καί τή δόλια μεθό-

δευση παραπληροφόρησης τῶν ἀναγνωστῶν τους.

Ὁ ἓνας, ὁ κατεστημένος, ἀπό πρώτη στιγμή, στιλβωτῆς τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς φήμης, ἀποφεύγει, μέ περισσή ἐπιμέλεια, νά προσδιορίσει τό ἐκκλησιαστικό ἔργο τοῦ Χριστόδουλου, πού οὐσιαστικά εἶναι ἀνύπαρκτο καί καταφεύγει σέ σοφίσματα. Ἐπισημαίνει πολιτικές πρωτοβουλίες τῶν παραγόντων τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας καί τίς ἀποδίδει στή δραστηριοποίηση καί στήν ἐπιρροή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἕνα πρῶτο παράδειγμα. Γράφει: *«Ἐκεῖνο, πού ἀποδεικνύεται σήμερα πού κλείνουν τέσσερα χρόνια ἀπό τήν ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί μέ τά ὅσα συνέβησαν στό θέμα τῶν ταυτοτήτων καί σέ ἄλλα ζητήματα εἶναι ὅτι ὁ Ἑλληνας δέν ἀφέθηκε νά εὐνουχιστεῖ ἠθικά καί νά ξεκόψει ἀπό τήν παράδοσή του, ὅσο κι ἂν ὑφίσταται ἐπί χρόνια τήν ἀθεϊστική καί ὕλιστική προπαγάνδα. Παράδειγμα ἡ πρόσφατη θέση τῶν κομμάτων καί ἰδιαίτερα τοῦ κυβερνῶντος στό θέμα τοῦ Εὐρωστρατοῦ. Μετά τίς ἀμφιταλαντεύσεις πού ὑπῆρξαν, τό αἶσθημα τῆς φιλοπατρίας κέρδισε τοὺς ὁποιοὺς προσηγόμενους δισταγμούς καί ἀναστολές τοῦ κ. Σημίτη. Καί συγκινημένος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τόν ἐπαίνεσε δημόσια, ὅπως καί τόν Κων. Καραμανλῆ...»*.

Τί λέτε; Ἀποτελεῖ σοβαρή προβολή τοῦ ἔργου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τό νά ἀποδίδει ὁ κόλακας δημοσιογράφος τόν πολιτικό χειρισμό τοῦ θέματος τοῦ Εὐρωστρατοῦ στοὺς σχεδιασμούς καί στίς παρεμβάσεις Χριστόδουλου; Ἄν τό πρᾶγμα εἶναι ἔτσι, τότε ἡ Κυβέρνηση δέν ἔχει περιθώρια πρωτοβουλίας καί εὐθύνης, ἀλλά ἀποτελεῖ ἐκ-

τελεστικό ὄργανο τῶν σχεδιασμῶν καί τῶν ἐντολῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἔνα δεύτερο παράδειγμα. Γράφει ὁ ἐγκωμιαστής δημοσιογράφος: «Κατά τήν Ἀρχιεπισκοπία τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας συνέβησαν τρία σημαντικά διεθνή γεγονότα, τό ἕνα ὁ πόλεμος κατά τῆς Σερβίας, τό δεύτερο ἡ τρομακτική ἐπίθεση στίς ΗΠΑ καί τό τρίτο ἡ κατάσταση σιούς Ἀγίους Τόπους. Καί στίς τρεῖς περιπτώσεις ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔδειξε ὅτι ἔχει ἐπίγνωση τῆς θέσεώς του ὡς ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτου».

Διερωτᾶται ὁ νοήμονας ἀναγνώστης. Πῶς ἔδειξε τήν ἐπίγνωσή του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος; Προέταξε τά στήθη του γιά νά σταματήσουν οἱ αἵματοχυσίες; Ἡ μήπως ἔσκυψε νά δέσει πληγές καί νά προσφέρει ἀπό τά προσωπικά του, διογκωμένα εἰσοδήματα καί τό σκανδαλοποιό πλοῦτο του, γιά νά ἀνακουφίσει τήν ἀνέχεια καί τόν πόνο; Ἄν, ἀκίνδυνα καί ἀνώδυνα, βγῇ κε στά παράθυρα τῶν τηλεοράσεων καί ἔκανε μιά νερόβραστη ἢ καί ἀμφίπλευρη δήλωση, ἀποτελεῖ ἡ ἐνέργειά του αὐτή δραστηριότητα, ἱκανή νά ἐμπλουτίσει καί νά καταξιώσει τήν ἀρχιεπισκοπική του καριέρα;

Παράδειγμα τρίτο. Ὁ ἀφελής δημοσιογράφος σημειώνει: «...Μέ στοιχεῖα ἔρευνας τοῦ Ἰουνίου τοῦ 2001 τῆς ἐταιρίας “Πρόγνωσης” ΑΕ ἡ σημαντικότερη κοινωνική ἀξία γιά τόν Ἑλληνα καί εἰδικότερα γιά τούς νέους καί τίς νέες (ἡλικίας 18-29 ἐτῶν) παραμένει ἡ οἰκογένεια. Τό 90% τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ πιστεύει ὅτι αὐτή ἀποτελεῖ τό θεμέλιο λίθο τῆς καλῆς ζωῆς του καί τό 88% τῆς νεολαίας πιστεύει τό ἴδιο...».

Γράφοντας αὐτά ὁ δημοσιογράφος τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς αὐλῆς δέν ἐρεύνησε τούς παλιούς τόμους τῆς ἐφημερίδας του, γιά νά ἀνακαλύψει καί τίς παλιότερες ἔρευνες, πού προηγούνται στίς καταχωρήσεις τῶν ἰδίων δεδομένων καί πού μαρτυροῦν ὅτι ἡ στροφή πρὸς τήν ἀξία οἰκογένεια καί στόν ἑλληνικό χῶρο καί στήν παγκόσμια σκηνή ἔχει ἀρχίσει πολὺ πρὶν ἡ στολισμένη μέ «προφύρα καί βύσσο» φουσιογνωμία τοῦ κ. Χριστόδουλου προβάλλει στά παράθυρα τῆς τηλεόρασης. Τό νά μαζέψει αὐτό τό στατιστικό ὕλικό καί νά τό παρουσιάσει ὡς κατόρθωμα Χριστόδουλου, εἶναι, μέ τόν ἐπικέστερο χαρακτηρισμό, ἀπάτη.

Θά μακρύνω πολὺ τήν ἐπεξεργασία τοῦ θολοῦ καί στερημένου δημοσιογραφικῆς ἀξιοπρέπειας ἐγκωμιαστικοῦ κειμένου τοῦ κόλακα δημοσιογράφου, ἂν θελήσω νά ἐμφανίσω ὅλες τίς κακόγουστες διασυνδέσεις τῶν πολιτικῶν καί τῶν κοινωνικῶν ἐξελίξεων μέ «δῆθεν» θετικές καί ἀποτελεσματικές παρεμβάσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου. Ἄν κάποιος ἐπιτρέψει στόν ἑαυτό του τήν εὐθυγράμμιση μέ τήν ἐπιχειρηματολογία τοῦ ἐξαρτημένου δημοσιογράφου, θά πρέπει νά καταλήξει στό συμπέρασμα, ὅτι ὑπέρτατη ἐξουσία σ' αὐτό τόν τόπο καί πολιτική καί ἐκκλησιαστική καί πολιτιστική καί ἀποκλειστικός συντελεστής τῆς προόδου, εἶναι ὁ Χριστόδουλος. Αὐτός δίνει τίς γραμμές καί αὐτός συντάσσει τό καθολικό βιβλίο τῆς ἱστορίας.

Πρὶν μετατοπίσω τήν προσοχή καί τό ἐνδιαφέρον τῶν ἀναγνωστῶν μου στό δεύτερο ἐγκωμιαστικό κείμενο, ἅς ἐπιτραπεῖ νά δώσω καί ἕνα τελευ-

ταίο δείγμα της αφορήτης έκτροπής.

Μας πληροφορεί ο έγκωμιαστής του Χριστόδουλου: «Τό μυστικό της ένότητας κλήρου καί λαού στην Ελλάδα καί της συσπείρωσης του λαού γύρω από την Έκκλησία, όπως συνεχίζεται καί σήμερα νά σφυρηλατείται εξέφρασε μέ τό λόγο του ο Τούρκος καθηγητής του Πανεπιστημίου της Κωνσταντινουπόλεως Έκσιγκιλ στην Κύπρο, κατά τό Διαθρησκευτικό Συνέδριο του περασμένου Φεβρουαρίου. Είπε ο Τούρκος ακαδημαϊκός δάσκαλος: “Εμείς στην Τουρκία ζηλεύουμε τους Έλληνες γιά την Έκκλησία τους. Ένω τό Ισλάμ ήταν αρνητικός παράγων γιά την πορεία καί την ανάπτυξη της Πατρίδας μου, στην Ελλάδα παίζει θετικό ρόλο στην πορεία καί την ανάπτυξη του Έθνους σας. Στην Τουρκία δέν υπάρχουν μουσουλμάνοι κληρικοί ήρωες, ένω στους Έλληνες πολλοί κληρικοί είναι ήρωες καί θυσιάστηκαν γιά την έλευθερία της Πατρίδας τους”...».

Διερωτώμαι: Ποιά σχέση έχει ή δήλωση αυτή του Τούρκου ακαδημαϊκού μέ τό πρόσωπο του Χριστόδουλου; Μήπως άραγε οί ήρωες του 1821 ή της ξενικής κατοχής του 1940-1944 άντλησαν τό δυναμισμό τους καί την αποφασιστικότητα τους από τό Χριστόδουλο; Ή μήπως ή ανάπτυξη της χώρας, ή επιστημονική, ή τεχνολογική, ή οικονομική καί γενικά ή πολιτιστική αρχίζει από τί στιγμή, πού ο κ. Χριστόδουλος άνέβηκε τά σκαλοπάτια του άρχιεπισκοπικού θρόνου καί κούνησε τό δάχτυλάκι του, δίνοντας τό σύνθημα της έξόρμησης γιά την αναβάθμιση του πολιτιστικού προφίλ των Έλλήνων;

Μέ τέτοιες φαιδρές έπιστημάνσεις προσπαθεί ο σερβιτόρος της «μαριχουάνας της κολακειάς» νά εύαρεστήσει στό άφεντικό του καί νά του δημιουργήσει πλαστή εύφορία. Καί εκείνος ρουφάει μέ ίκανοποίηση τό μεθυστικό δώρο, μπαίνει στό κλίμα της πλαστής εύφορίας καί επαναπαύεται στις ψευδαισθήσεις του.



Μιά ματιά καί στό δεύτερο, όλοσέλιδο δημοσίευμα καί ένας, έστω καί πρόχειρος, έλεγχος των πληροφοριών, πού τό σπονδυλώνουν, όλοκληρώνουν τό πάζλ της μαστουρωμένης δημοσιογραφίας, πού καλλιεργεί καί παράγει τί «μαριχουάνα της κολακειάς», γιά νά μεταφέρει τους δυνάστες στους παραδείσους της τεχνητής εύφορίας καί γιά νά αποκοιμίζει τίς μάζες, πού άναζητούν γνησιότητα καί έντιμη διαχείριση των ύλικών καί των πνευματικών θησαυρών.

Ο δεύτερος κόλακας, ο έπικοινωνιολόγος της άρχιεπισκοπικής εύάρεσκειας καί πρόξενος της Συνοδικής κατακραυγής, προσπαθεί νά παρουσιάσει έντυπωσιακές παρεμβάσεις του προκαθημένου στην αϋλή της Έκκλησίας καί στό δημόσιο φόρουμ. Νά άπαριθμήσει έργα μεγαλεπήβολα, πού έγγράφονται, μέ χρυσά γράμματα, στην ιστορική βίβλο του Χριστόδουλου. Όστόσο, άν βασανίσει κανείς τίς πληροφορίες, θά ανακαλύψει, ότι κάπου μπάζουν. Δέν ύπηρετούν την αλήθεια. Δέν άπεικονίζουν την πραγματικότητα. Δέν ενημερώνουν υπεύθυνα καί άμερόληπτα την κοινή γνώμη. Κάποιες πρωτοβουλίες του Άρχιεπισκόπου τεντώνονται, γιά νά δείξουν μέγεθος. Κάποιες μεταλλάσσονται από

άρνητικές σέ αξιοθαύμαστες. Κάποιες έπινοοϋνται, άποκλειστικά καί μόνο γιά νά καλύψουν τή σελίδα τής έφημερίδας καί νά λειτουργήσουν ώς πυροτεχνήματα.

Μεταφέρω μερικά άποσπάσματα.

α) 'Ο έπικοινωνιολόγος θυμίζει στους άναγνώστες τής έφημερίδας τήν άπόφαση τής Συνόδου νά καταβάλει έπίδομα γιά τό τρίτο παιδί στίς 'Ορθόδοξες οίκογένειες τής 'Ανατολικής Θράκης. 'Αλλά δέν βρίσκει τή δημοσιογραφική ευαισθησία νά ένημερώσει, ότι τό ποσό, πού άπαιτείται γι' αϋτή τήν έπίδότηση, καταβάλλεται στό άκέραιο άπό Τραπεζικούς όργανισμούς καί άπό ιδιώτες. Τό Ταμείο τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος δέν έπιβαρύνθηκε οϋτε μέ μιά δραχμή. Πολύ περισσότερο δέν έπιβαρύνθηκε τό προσωπικό υπέρβαρο ταμείο τοϋ προκαθημένου Χριστόδουλου. Κλήθηκαν έξωεκκλησιαστικοί όργανισμοί νά σκώσουν τό βάρος καί ό κ. Χριστόδουλος προσήλθε στό γκισσέ τής κολακειάς γιά νά εΐσπράξει τίς έπευφημίες.

β) 'Ο εύνοημένος έπικοινωνιολόγος καυχάται, ότι «σοβαρή ήταν ή συμπάραισταση στους σεισμοπαθείς τοϋ 1999. 'Από τήν πρώτη στιγμή ή 'Εκκλησία άνοιξε προστατευτικά τήν άγκαλιά της καί βοήθησε άποτελεσματικά χωρίς νά διαθέτει τόν κρατικό μηχανισμό». Δέ βρñκε, όμως, τό θάρρος νά όμολογήσει, πώς ή 'Εκκλησία δέν άνοιξε τόν κορβανά της. 'Απλως περιέφερε δίσκο σέ όλους τούς Ναούς καί προσκάλεσε τούς πιστούς νά προσφέρουν, άκόμα καί τό ύστέρημά τους. Καί αϋτό τό ύστέρημα τοϋ λαοϋ, άκόμα καί τών φτωχότερων, χρησιμοποιήθηκε γιά νά έξαγοραστεί ό έπαινος, ότι ή διοίκηση τής έλληνικής 'Εκκλησίας έκανε τό καθήκον της στό άκέραιο. Προκαλοϋμε τόν έπικοινωνιολόγο νά άποκαλύψει άν κατέθεσε καί

τί ποσά κατέθεσε ό κ. Χριστόδουλος γιά τήν άνακούφιση τών σεισμοπαθών.

γ) Μέ τέτοιες μεγαλεπήβολες(!!!) πρωτοβουλίες καί μέ τέτοια θαυμαστά(!!!) έργα κοσμεΐ ό έπικοινωνιολόγος τό πορτραίτο τοϋ 'Αρχιεπισκόπου. 'Αλλά δέ σταματάει εκεί. 'Επιστρατεύει καί τό ψέμα, δηλαδή χρησιμοποιεί τήν άπάτη, γιά νά ώραιοποιήσει τό είδωλό του καί νά άνεβάσει τήν άξία τών μετοχών τής έπιχείρησης Χριστόδουλου.

'Αναφέρω συγκεκριμένο παράδειγμα ψεύτικης, δηλαδή άπατηλής πληροφορίας. Διαβάζουμε στό έγκωμιαστικό κείμενο τοϋ έπικοινωνιολόγου: «Μέ εΐσήγηση τοϋ 'Ιδιου τοϋ 'Αρχιεπισκόπου ιδρύθηκαν 50 βρεφονηπιακοί σταθμοί σέ ίσάριθμες μητροπόλεις».

'Ο άνυποψίαστος άναγνώστης, πού πιάνει στά χέρια του τήν έφημερίδα, γιά νά ένημερωθεί καί γιά νά έκτιμήσει τήν προσφορά τών δημόσιων προσώπων, εΐναι έτοιμος νά άποδεχτεί αϋτή τήν πληροφορία καί νά συνεργαστεί μέ τόν έπικοινωνιολόγο στήν πλοκή τοϋ στεφάνου τής άναγνώρισης τής μεγάλης αϋτής προσφοράς. 'Αλλά, θά άπογοπευτεί, άν μάθει, πώς ή πληροφορία άποτελεί καθαρό ψέμα. 'Ανοΐξτε, παρακαλώ, τά «'Επίσημα Δίπτυχα τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος». Τόν Τόμο, πού εκδίδει κάθε χρόνο ή 'Ιερά Σύνοδος καί περιέχει, μέ κάθε δυνατή λεπτομέρεια, όλες τίς δραστηριότητες τής έλληνικής 'Εκκλησίας, άπό τή μιά άκρη τής χώρας ίσαμε τήν άλλη. Καί φυλλομετρείστε τον, άναζητώντας τούς βρεφονηπιακούς σταθμούς, πού λειτουργοϋν στίς 80 Μητροπόλεις. Λοιπόν, μέ τή μελέτη σας αϋτή, θά έχετε τό έξής δεδομένο:

Στήν 'Αρχιεπισκοπή 'Αθηνών λειτουργοϋν δύο βρεφονηπιακοί σταθμοί. Καί ό ένας άπό αϋτούς έχει όργανωθεί άπό τό

Βαφειαδάκειο Κληροδότημα, στο όποιο άπλως προεδρεύει ο έκαστοτε Ἀρχιεπίσκοπος. Ἡ Ἀρχιεπισκοπή οὔτε καταβάλλει τὰ ἔξοδα λειτουργίας του, οὔτε ἀσχολεῖται μέ τήν ὀργάνωσή του.

Ἔνας βρεφονηπιακός σταθμός λειτουργεῖ στή Μητρόπολη Αἰγιαλείας. Ἔνας στή Μητρόπολη Ἀργολίδος. Ἔνας στή Μητρόπολη Δημητριάδος. Δύο στή Μητρόπολη Νέας Ἰωνίας. Ἔνας βρεφονηπιακός καί δύο παιδικοί σταθμοί λειτουργοῦν στή Μητρόπολη Περιστερίου. Καί ἕνας βρεφονηπιακός στή Μητρόπολη Νέας Σμύρνης.

Ἄν ἀθροίσει κανεῖς ὅλους αὐτούς τούς σταθμούς, πού δηλώνονται στά ἐπίσημα «Δίπτυχα» τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει μπροστά του τόν ἀριθμό 11.

Μιά λεπτομέρεια, ὅμως, πού κανεῖς δέν μπορεῖ νά τήν παρακάμψει, εἶναι ὅτι δύο ἀπό τούς τρεῖς σταθμούς τῆς Μητρόπολης Περιστερίου, ὁ βρεφονηπιακός καί ὁ ἕνας παιδικός, ἄρχισαν νά λειτουργοῦν πολύ πρὶν ἀνεβεῖ στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο ὁ Χριστόδουλος, γεγονός, πού δέν ἐπιτρέπει στόν ἐπικοινωνιολόγο νά ἀποδώσει τή λειτουργία τους στήν ἔμπνευση καί στήν παρακίνηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τόν ἕνα σταθμό τῆς Μητρό-

πολης Νέας Ἰωνίας. Ἄρα, κατά τήν περίοδο Χριστοδούλου ὀργανώθηκαν μόνο ἑπτὰ βρεφονηπιακοί Σταθμοί. Ἀκόμα καί ἂν οἱ ἑπτὰ Σταθμοί πολλαπλασιάζονταν μέ τό ἑπτὰ, δέν θά ἔφταναν τούς πενήντα, πού παρουσίασε ὁ ἐπικοινωνιολόγος-τε-ρατολόγος στό κείμενό του.

Ἄν στήν Ἀρχιεπισκοπή πρυτάνευε ἡ ἀξιοκρατία καί ἡ εὐαισθησία, ὁ προκαθήμενος θά ἔπιανε τόν ἐγκωμιαστή ἀπό τό αὐτί καί θά τόν πετοῦσε ἔξω. Ἀλλά, ἡ «μαριχουάνα τῆς κολακειάς» εἶναι γλυκειά καί ἡ δοκιμή της μεθάει. Ὁ κ. Χριστόδουλος ἀποδέχτηκε τή δημοσιοποίηση τοῦ ψεύδους καί αἰσθάνθηκε ὑπερήφανος, μέ τό γεγονός ὅτι καλύφτηκε ὁλόκληρη σελίδα ἐφημερίδας ἀπό τίς ὑποθετικές ἢ τίς πλαστές δραστηριότητές του.



Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κρατοῦσαν μυστικά τὰ πραγματικά ἔργα τους, τούς θυσιαστικούς μόχθους τους καί τίς ἀγαπητικές προσφορές τους. Σήμερα, ὁ προκαθήμενος τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας διαφημίζει ἀνύπαρκτα ἔργα καί καμαρώνει, ὅταν οἱ αὐλικοί του τόν χειροκροτοῦν.

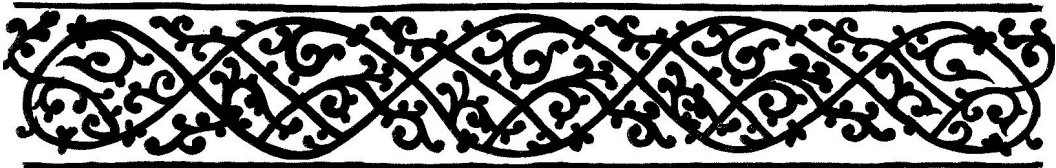
Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη

Θυμᾶσαι, πῶς τό εἶπε ἐκεῖνος ὁ μέγας (μακαρίτης τώρα), τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας; «*Θυσιάσαμε τούς τρεῖς γιά νά εἰρηνεύσει ἡ Ἐκκλησία*».

Ὅπως βλέπεις... εἰρήνευσε ἡ Ἐκκλησία!!! Ἀρκεῖ νά μή βλέπει κανεῖς καί νά μήν ἀκούει τὰ ἠθικά σκάνδαλα τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς αὐλῆς καί τίς πλαστογραφίες τοῦ προκαθημένου.

Φιλικά
Παπα-Γιώργης



ΑΚΤΗΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΦΙΛΟΧΡΗΜΑΤΙΑ



να πολύ σεβαστό και αγαπητό μου πρόσωπο από το περιβάλλον του μακαριστού Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου, τῆς μεγάλης αὐτῆς μορφῆς τῆς σύγ-

χρονης ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας, μοῦ διηγήθηκε κάποιο περιστατικό, ἀπὸ τὰ πολλὰ πὺ ἐξῆσε κοντὰ στὸ μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο. Ἡ ἀφήγηση αὐτοῦ τοῦ περιστατικοῦ μὲ συγκίνησε βαθύτατα καί, θὰ ἔλεγα, μὲ συγκλόνισε. Τὸ μεταφέρω στὴν ἀγάπη σας, ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἄκουσα.

Κάποιο βράδυ ἀπὸ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς δεκαετίας τοῦ 1960, περνώντας τὸ φιλικό μου πρόσωπο μπροστὰ ἀπὸ τὸ ἀρχιεπισκοπικὸ μέγαρο τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Φιλοθέης, εἶδε τὸ φῶς ἀναμμένο στὸ προσωπικὸ γραφεῖο τοῦ Μακαριώτατου. Ὅτι σημειωθεῖ ὅτι ὁ μακαριστὸς Ἱερώνυμος διατηροῦσε ὡς κατάλυμα, μετὰ τῆ μετακόμισή του ἀπὸ τὸ κελὶ τῆς Μονῆς Πετράκη, ἓνα περιορισμένο καὶ ἀπεριττο χῶρο στὸν τελευταῖο ὄροφο

τοῦ μεγάρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀνέβηκε λοιπὸν στὸ διαμέρισμά του καὶ βρῆκε τὸ Μακαριώτατο νὰ ἔχει ἐπάνω στὸ τραπέζι του μικρὰ φακελλάκια καὶ νὰ τοποθετεῖ σ' αὐτὰ κάποια χαρτονομίσματα. Νὰ σημειωθεῖ δὲ ὅτι τὴν περίοδο, γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλοῦμε, ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ νέου δημοσίου ὑπαλλήλου ὑπερέβαινε δὲν ὑπερέβαινε τὶς 2.000 δρχ. Μὲ εὐλογη ἀπορία ἀπευθύνθηκε στὸ Μακαριώτατο καὶ τὸν ἐρώτησε:

Μακαριώτατε, γιατί τὸ κάνετε αὐτό;

Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπάντηση:

Παιδί μου, αὐριο εἶναι ἡμέρα μισθοδοσίας. Καὶ ἡ ἡμέρα τῆς μισθοδοσίας δὲν πρέπει νὰ βρίσκει τὸν Ἐπίσκοπο, πολλῶ μᾶλλον τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, νὰ ἔχει οὔτε μιὰ δραχμὴ στὴν τσέπη του. Ὅτι λοιπὸν μου ἀπέμεινε θὰ τὰ στείλω σὲ ὀρισμένα πρόσωπα πὺ ξέρω ὅτι ἔχουν κάποιες ἰδιαίτερες ἀνάγκες.

Μοῦ τὸ ἀφηγήθηκε αὐτὸ ὁ σεβαστὸς καὶ καλὸς μου φίλος καὶ ἔμεινα ἀναυδος. Θαυμάζει κανεῖς

καὶ ἐντυπωσιάζεται ἀπὸ τὸ με-
γάλειο τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τοῦ με-
γάλου Ἀρχιεπισκόπου, ἀπὸ τὸ με-
γάλειο τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ
τῆς πλούσιας χριστιανικῆς τοῦ
ἀγάπης.



Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ διέκρινε τὸ
μακαριστὸ Γέροντα, καὶ φαίνεται
αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὸ παραπάνω ἀπλὸ
περιστατικό, ἦταν ἡ ἀφιλοχρη-
ματία του καὶ ἡ αὐστηρὴ προ-
σήλωσή του στὴν ἀρχὴ τῆς ἀκτη-
μοσύνης. Ἡ τελευταία, μαζί μὲ τις
ἄλλες δυὸ ἀρετὲς τῆς ὑπακοῆς καὶ
τῆς παρθενίας, ἀποτελοῦν τὸ θε-
μελιῶδες τρίπτυχο, γιὰ τὴν ἀπαρέγ-
κλητὴ τήρηση τοῦ ὁποίου δίδεται
ιερὴ διαβεβαίωση τῇ στιγμῇ, κατὰ
τὴν ὁποία ὁ μοναχὸς κληρικός,
ἐγκαταλείποντας τὸν κόσμον, εἰσ-
έρχεται στὸ στίβο τῆς μοναχικῆς
ἀσκήσεως. Καὶ στὸ τρίπτυχο αὐτὸ
ὁ μακαριστὸς Ἱερώνυμος δὲν ἔκα-
νε κανένα συμβιβασμὸ καὶ καμ-
μιὰ ὑποχώρηση.

Καὶ κάτι ἀκόμη. Τὸ παραπάνω
ἐντυπωσιακὸ περιστατικό ποὺ πε-
ριγράψαμε δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ
ἢ νὰ ἐκτιμηθεῖ ὡς μιὰ ἀπλή λεπτο-
μέρεια. Καὶ τοῦτο γιατί εἶναι πολ-
λὰ τὰ περιστατικὰ ἐκεῖνα ποὺ
συνδέονται μὲ τὸ μακαριστὸ Ἱερώ-
νυμο καὶ ἐδραιώνουν τὴν πεποί-
θησιν γιὰ τὴν ἀκτημοσύνη καὶ τὴν
ἀφιλοχρηματία του. Ἀναφέρουμε,
ἐντελῶς ἐνδεικτικά, ὅτι ὅλες τὶς

εἰσπράξεις ἀπὸ τὰ λεγόμενα «δι-
καιώματα Ἀρχιεπισκόπου» τὶς
εἶχε ἐκχωρήσει, χωρὶς νὰ βάζει
οὔτε δραχμὴ στὴν τσέπη του, γιὰ
τὴν ἀνέγερση καὶ τὴ λειτουργία
τοῦ Νοσοκομείου τῶν Κληρικῶν
(N.I.K.E.), τὸ ὁποῖο δυστυχῶς, ἐγ-
καταλειμμένο ἀπὸ τὴ διάδοχη
ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, καταρ-
γήθηκε καὶ ἐντάχθηκε σήμερα καὶ
αὐτὸ στὸ σύστημα τοῦ Ε.Σ.Υ. μαζί
μὲ τὰ ἄλλα νοσοκομεῖα. Καὶ ὄχι
μόνο αὐτό. Διέθετε ἐπὶ πλέον γιὰ
τὸν ἴδιο σκοπὸ καὶ τὸ 1/3 ἀπὸ τὶς
τακτικὲς ἀποδοχές του. Τὸ μόνο
περιουσιακὸ στοιχεῖο ποὺ τοῦ
ἀνῆκε, ἦταν τὸ φτωχὸ καὶ ἀπέριτ-
το σπιτάκι ἐπάνω σὲ ἓνα βράχο
στὴν παραλία στὰ Ὑστέρνια τῆς
Τήνου. Καὶ εἶχε ἐκφράσει σὲ
πολλοὺς φίλους του τὴ δυσφορία
του ποὺ τὸ διατηροῦσε ἀκόμη στὴν
κυριότητά του καὶ δὲν τὸ εἶχε δι-
αθέσει καὶ αὐτὸ γιὰ τὶς ἀνάγκες
τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖες ἐντάσ-
σονταν στὸ μεγαλόπνοο καὶ ἀθό-
ρυβο ἔργο του. Ὁ Θεὸς φύλαξε καί,
μὲ τὶς πιέσεις τῶν φίλων του, δι-
ατήρησε αὐτὸ τὸ σπιτάκι γιὰ νὰ
τὸ χρησιμοποιοῦν ἀργότερα, στὸ
τέλος τοῦ ἐπίγειου βίου του, ὡς
καταφύγιο καὶ ἡσυχαστήριον, ὅταν,
μετὰ τὴν τραγικὴ ἀπομάκρυνσή
του τὸ ἔτος 1973 ἀπὸ τὸν Ἀρχι-
επισκοπικὸ Θρόνον τῶν Ἀθηνῶν,
ἐκτελοῦσε ἐπὶ δεκαετία περίπου
καὶ ὅσο τοῦ ἐπέτρεπαν οἱ σω-

ματικές του δυνάμεις, πλήρη τὰ καθήκοντα τοῦ ἀπλοῦ ἐφημερίου στὸ διπλάνο μὲ τὰ Ὑστέρνια χωριουδάκι, τὴν Καρδιανή.



Μεγάλη καὶ ἀνεπανάληπτη ἡ παρουσία καὶ ἡ πορεία τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου στή σύγχρονη Ἑλλαδική Ἐκκλησία. Ἦταν ὁ ἀκτῆμων μοναχὸς καὶ ὁ ἀφιλοχρήματος Ἐπίσκοπος. Μὲ πλούσιο ἔργο κατὰ τὴ μικρὴ καὶ δύσκολη περίοδο τῆς ἀρχιεπισκοπείας του, τὸ ὅποιο, ὅσο τὰ χρόνια περνοῦν καὶ ὁ ὀρίζοντας ξεκαθαρίζει ἀπὸ τὶς ἐμπάθειες καὶ τὶς μικρότητες, ἀναγνωρίζεται ἀπὸ φίλους καὶ ἀντιπάλους, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τόσο βάνανυσσα στράφηκαν ἐναντίον του καὶ ὑποκριτικὰ τὸν ὑπέσκαπταν. Καὶ πάντα σεμνός, ταπεινὸς καὶ ἀθόρυβος. Χωρὶς πολυτελεῖς διαβιώσεις, χωρὶς ἐπιδείξεις καὶ κοσμικὲς προβολές.



Δὲν θὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ συγκρίνουμε τὸ ἔργο, τὴν πολιτεία καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἱεράρχη μὲ ἄλλες συμπεριφορὲς καὶ δραστηριότητες ἄλλων Συνεπισκόπων του, τότε καὶ σήμερα. Ἀπλῶς θὰ παραπέμψουμε στὰ πολλὰ δημοσιεύματα τοῦ καθημερινοῦ κοσμικοῦ τύπου, τὰ ὅποια ἀρκούντως τροφοδοτοῦνται ἀπὸ αὐτὲς τὶς παράδοξες συμ-

περιφορὲς ποὺ κινοῦνται στὸν ἐκκλησιαστικὸ μας χῶρο καὶ μπορεῖ ὁ καθένας μόνος του νὰ κάνει τὶς συγκρίσεις του καὶ νὰ βγάλει τὰ συμπεράσματά του. Ἐμεῖς θὰ ἐπαναλάβουμε ἐκεῖνο ποὺ καὶ σὲ παλαιότερα σχόλια μας εἶχαμε τινίσει. Ἡ περίοδος τῆς ἀρχιεπισκοπείας τοῦ μακαριστοῦ Ἱερωνύμου ὑπῆρξε πράγματι ὁ «χρυσοῦς αἰὼν» τῆς νεότερης ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ μιὰ πραγματικότητα ποὺ δὲ μπορεῖ ἀπὸ κανένα σοβαρῶς σκεπτόμενο ἄνθρωπο νὰ ἀμφισβητηθεῖ. Ἴσως ὁμως αὐτὸ νὰ ἐνοχλεῖ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, εἴτε ἐμφορούμενοι ἀπὸ ἄλλη νοοτροπία εἴτε διεπόμενοι ἀπὸ πνεῦμα κοσμικῆς προβολῆς, ἀκολουθοῦν ἐντελῶς διάφορη πορεία.

Γ. Ι.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση:

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο.